

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 1.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

alterius onera portent; & sic melius adimpleant legem Christi, quæ lex est veri amoris. Ad cuius conseruationem constituunt etiam Regulæ multa documenta & ordinationes magni momenti. Ad remouenda autem impedimenta huius Charitatis, duorum que eius actuum, constituunt Regulæ varia mortificationis exercitia, tam in materia ipsorum votorum, quam rerum aliarum. Nam, vt Sanctus Augustinus dixit; cupiditatis imminutio est charitatis incrementum. Quare sublato impedimento, quod aderat, per mortificationem, & mortem cupiditatis sequitur propensionem suam ascendendi & crescendi vsque ad vltimum, quo possit peruenire. Et hæc ferè est summa rerum omnium, quas Regulæ & Constitutiones Religiosæ complectuntur; eas que sensim declarabimus iuxta ea, quæ omnibus Religionibus sunt communia. Nimis enim prolixum esset, cuiusque particularia adferre: & aliàs erit facile hæc intelligere exijs, quæ in genere de omnibus dicentur.

Lib. 27. q. 9. q. 36.

§. I.

INCIPIENTES igitur à Charitate, quæ omnium præceptorum Diuinorum & humanorum est finis: præmissis, quæ in primo tomo de Christianæ perfectionis celsitudine, quam omnes profitemur in Sacramentis Baptismi & Confirmationis, dicta sunt: vt intelligamus, quod est proprium perfectionis Religiosæ, est aduertendum: quod quemadmodum purissimus Dei amor radix est, principium, finis, ac motuum amoris proximorum, & nobis est primum ac supremum omnium præceptorum: ita etiam est prima Regula & mensura perfectionis Christianæ, ac Religiosæ. Et sicut hic amor quatuor habet gradus: ita quatuor sunt perfectionis gradus, quos mirificè explicat Angelicus Doctor in opusculo, quod de hac materia scripsit; & respondent quatuor gradibus virtutum, quas antiqui Philosophi proposuerunt, & appellarunt *exemplares, purgati animi, purgatorias, & politicas*. Et, vt idem S. explicat: primæ sunt propriæ Dei, quæ sunt *exemplar Angelorum & hominum*; secundæ pertinent ad beatos, qui ab omni genere vitij & imperfectionis sunt mundi; & propterea appellantur *purgati animi*; tertiæ ad eos spectant, qui continuè magis ac magis *purificantur* eo animo, vt quotidie magis ac magis ad Diuinam similitudinem accedant: quemadmodum Religiosi profitentur; vltimæ, quas *politicas* vocant, sunt quas ordinariè habent homines; & vulgus Christianorum exercet. Hunc in modum primus Diuini amoris gradus & exemplar est, diligere Deum, quantum ipse est diligibilis: ita vt amor ipse sit ipsius bonitati æqualis. Et cum ipsius bonitas & pulchritudo sit infinita, ita amor sit infinitus. Et hic gradus est pro-

T. 2. c. 6.

Opusc. de Perf. c. 3. & sequentib. Vide Bellar. tom. de Monach. 2. 1. 2. q. 61. A.

1.

D d d d 3

prius

prius solius Dei, qui seipsum amat quantum potest, & quantum dignus est amari. Et hoc amore diligunt se tres Diuinae personae, quae sunt infinite perfectae cuius perfectio est exemplar nostrae, eo modo quo potest creatura suum imitari Creatorem, iuxta ipsius Saluatoris sententiam dicentis: *in uos perfecti sicut & Pater uester caelestis perfectus est: faciendo scilicet quicquid possibile est, ad eum imitandum, ut suo loco explicuimus.*

a Mat. 5. 48

2.

Tom. 1.

Tract. 2. c. 6

Lib. de perf.
Iustitia.

S Tho. 2. 2.

q. 44. a. 6.

Et q. 184. a. 3.

b Deut. 6. 5

Mat. 22. 37.

c Mat. 6. 10

d Phil. 3. 12

SECVNDVS perfectiois gradus est, diligere Deum quantum est possibile ut creatura actuali & continuo amore eum amet, non separando ab ipso nec cogitationem neque affectum; neque ullum sentiendo motum amoris aut cupiditatis inordinatae ad rem, quae illi displiceat; sed summum repetendo gaudium, quod continue se occupet in rebus, quae illi placent; & impleat quicquid ille vult. Et hic gradus est proprius Angelorum & beatorum spirituum. Quos dicit Sanctus Augustinus implere integre quod primum & supremum Diuinae legis mandatum continet, scilicet, *b diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima, spiritu, & viribus*: quod tamen etiam proponitur mortalibus tanquam exemplar amoris, quem ad suam Creatorem habere debent; & ita qui adhuc in hoc mundo viuunt, studeant perfectionem imitari habitantium in Paradiso, iuxta eiusdem redemptoris sententiam iubentis dicere quotidie in oratione Dominica: *c fiat voluntas tua, sicut in caelo & in terra.* Hoc est cum ea perfectione, qua cum implent qui facie ad faciem vident iam ipsum Deum. Ad hanc perfectionem aspirabat Apostolus, cum dicebat: *d nondum accepi quod spero, nec sum iam perfectus: sequor autem, si quomodo illud comprehendere pro voto meo potero.*

3.

Ex quo fit, ut tertius gradus, qui ad hunc magis accedit, consistat in diligendo Deo quantum creaturae in hac vita morali est possibile: repellendo à se omnia Diuini eius amoris impedimenta. sequere omnino consecrando sui Creatoris seruitio. Et hic est proprius sectantium perfectionis status: iam Religiosorum, qui ad hanc amoris celsitudinem procurandam se mancipant; quam Episcoporum, qui merito debent iam eam habere. Et in hoc gradu eò Religiosus erit perfectior, quò magis ab ipsa radice hanc euulserit impedimenta, reiiciendo à se res omnes & affectus, quibus per tria vota; iuxta suas Regulas, renuntiavit; & aspirando ad implendum perfecte quod amoris praeceptum exigit; & occupando spiritum suum, animam, sensus, & vires omnes in ipso Deo semper diligendo: eum recenti memoria tenendo, eiusque voluntatem opere exequendo: non solum in seruandis eius praeceptis, sed etiam amplectendis consilijs, quasi persona huic tantum et prorsus dicata.

4.

INFORMVS gradus consistit in eodem Deo diligendo, quantum necesse est ad illi placendum, & nunquam offendendum: ita, cum super omnia a-

uando

mando, vt nihil plus quam ipsum, imò neque tantùm diligamus: sed reijciamus à nobis, quicquid huic amori aduersabitur. Et hic perfectionis gradus est omnibus iustis communis, de quo dixit Sanctus Ioannes: *e Quis seruat verbum Dei, verè in hoc Charitas perfecta est.* Quamuis, si hæc charitas cum tertio gradu conferatur, sit eo imperfectior: vt aperte constat ex responso Christi Domini nostri dato ei, qui tota vita sua mandata custodierat: *f Si vis perfectus esse, vende quæ habes. &c.* Aperte enim significauit, eum non esse perfectum: medium autem, vt perfectus euaderet, esse, facere, quod insinuabatur nos & in tertio gradu diximus. Nam statim atque res omnes, dimiserit, & impedimenta, quæ illæ adferunt, remouerit: incipiet (ait Origenes) speculatio Dei, adducere eum ad omnes virtutes, sustollendo eum per gradus suos ad eam perfectionem & culmen.

§ 2.

EX PRÆDICTA doctrina deducunt Sancti Patres celsitudinem perfectionis, quam Religiosi profitentur in prædicto tertio gradu accedentes magis ad secundum & primum, quos habent quasi exemplaria, quæ imitentur. Id affirmat S. Bernardus dicens Monachis de monte Dei: Altissima est perfectio vestra, quæ cælos transgreditur, & Angelis est æqualis, & similis Angelicæ puritati: non enim solum omnem sanctitatem promissistis, sed perfectionem etiam eius totius, & vltimum culmen totius perfectionis. Non satis vobis est custodia communium præceptorum, nec aspiciere solum quod iubet Deus; sed etiam attendere, quid ille velit: approbantes Diuinam eius voluntatem bonam, bene placentem & perfectam. Sed qui fufius hoc declarauit, fuit Sanctus Basilius, discurrens per excellentias & magnalia Angelorum, & spirituum beatorum: vt ex eis perfectionem deducat Religiosorum propriam. Et totum postea collegit breui hac vitæ Religiosæ definitione: Abrenunciatio est transcriptio cordis ab humano viuendi ritu, ad eum qui in cælis est: ita vt dicere possimus: nostra conuersatio in cælis est. præsupponit enim magnus hic Pater, præter sæcularem viuendi modum, qui est peccatorum proprius, esse duos alios in Ecclesia, ortos ex duobus vltimis prædictis gradibus charitatis: altero humano, altero cælesti. Humanus admittit res omnes licitas & hominibus permittis: quale est diuitias possidere, coniugium contrahere, prudentia propria seie gubernare, & similia: quæ ex his sequuntur sanctique pondera, quæ charitatis votatum retinent, quasi ad pedes aquilæ duo plumbea pōdera aligentur: cum quibus et si volare possit, non tamen tam altè, nec tanta velocitate, atq; si illis careret. Modus viuendi cælestis omnibus his rebus, quæ sunt Spiritui graues renuntiat, (quasi ablati aquilæ ponderibus plumbeis)

& relin-

e. 1. Ion. 2. 5.

f. Mat. 19. 2.

Hom. 8. in
Matth.
S. Tb. 2. 2. q.
183. n. 1. ad 2.De Const.
Mona. 4. 19.
Regula 2.
ex Eufis.
Phil. 3. 20.